

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálika a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 16. mája 2013 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného **P. K. a spol.** pre organizátorstvo a pomoc k trestnému činu neodvedenia dane a poistného podľa § 10 ods. 1 písm. a/, písm. c/, § 148a ods. 1 alinea 2, ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 30. júna 2002 formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu predsedu senátu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 8. marca 2013, sp. zn. PK-2Tš 29/2006, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **P. K. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Predseda senátu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku uznesením z 8. marca 2013, sp. zn. PK-2Tš 29/2006, podľa § 553 ods. 2, ods. 5, § 567j ods. 2 per analogiam Tr. por., s poukazom na § 1 ods. 1, ods. 2, § 15 ods. 1 písm. d/, § 16 písm. a/, písm. d/, § 19 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 240/1990 Zb. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci, § 1 ods. 3, § 15 ods. 1 písm. d/, § 16 ods. 1 písm. d/, § 17 ods. 2, § 19 ods. 3, § 24, § 27 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a s poukazom na § 2 ods. 3 zákona č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov priznal ustanovenému obhajcovi JUDr. Š. L. za obhajobu P. K. odmenu a náhrady v celkovej výške 961,57 eur, a to v rozsahu presne špecifikovanom vo výroku tohto rozhodnutia.

Proti vyššie citovanému uzneseniu podal odsúdený P. K. sťažnosť (zv. č. 68, č. 316).

V jej podrobnejšom odôvodnení sa predovšetkým nestotožňuje s vyúčtovaním odmeny za účasť obhajcu na niektorých vyšetrovacích úkonoch, ktoré nijako nesúviseli s jeho trestnou činnosťou. Pokiaľ by sa úkonov zúčastnil aj on, bol by záver senátov konajúcich súdov v otázke jeho viny rozdielny. Obhajobu nepovažoval za spravodlivú a korektnú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne zistiac, že sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k takému záveru, že podaná sťažnosť **nie je dôvodná**.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že JUDr. Š. L. bol P. K. za obhajcu ustanovený opatrením sudkyne Okresného súdu Banská Bystrica zo 04. februára 2002, sp. zn. Tp 511/02 (ako aj ďalšiemu obvinenému).

Ďalej je tiež zrejmé, že trestné stíhanie v predmetnej veci bolo voči P. K. právoplatne skončené dňa 19. decembra 2011, a to na podklade rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku z 28. apríla 2008, sp. zn. PK-2Tš 29/2006, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. decembra 2011, sp. zn. 1 To 10/2010.

Návrhom z 24. mája 2010 si obhajca JUDr. Š. L. uplatnil nárok na odmenu a náhradu za poskytovanie právnych služieb odsúdenému P. K. v celkovej výške 1 044,15 eur.

Predseda senátu daného súdu predmetný návrh aj spolu s predloženými prílohami preskúmal a zistil, že vyššie menovaný obhajca v ňom čiastočne pochybil, v dôsledku čoho bolo potom potrebné upraviť i ním uplatnený nárok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podrobne preštudoval príslušnú časť predloženého spisového materiálu, pričom dospel k takému názoru, že napadnuté rozhodnutie je treba považovať v celom rozsahu za správne a zákonné.

Pokiaľ ide potom o jeho odôvodnenie, tak i s týmto sa plne stotožňuje, a preto v podrobnostiach naň odkazuje. Prvostupňový súd sa tu totiž dôsledným a zároveň vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal so všetkými obhajcom uplatnenými položkami.

Správne bola obhajcovi JUDr. Š. L. priznaná odmena - a následne v závislosti od toho i náhrada hotových výdavkov, či náhrada za stratu času - len za tie úkony právnej služby, pri ktorých tento zastupoval odsúdeného K. (to, že niektoré z nich sú následne bez významu vo vzťahu k jeho odsúdeniu, nemôže mať z pohľadu priznanej odmeny za ne relevanciu), a teda v tomto smere je potrebné vnímať jeho námietky uplatnené v podanej sťažnosti ako neopodstatnené.

Špecializovaný trestný súd napokon tiež náležite zvažil, kedy išlo o spoločné úkony pri zastupovaní a v týchto prípadoch potom základnú sadzbu tarifnej odmeny aj primerane znížil - o 20%.

Ďalej je tiež nevyhnutné podotknúť i tú skutočnosť, že spôsob výkonu obhajoby nie je predmetom skúmania v danom konaní. Súd rozhodujúci o nároku obhajcu na odmenu a náhrady (§ 553 ods. 2, ods. 5 Tr. por.) preskúmava iba správnosť účtovania jednotlivých položiek zo strany ustanoveného obhajcu, a nie aj úroveň ním poskytnutých právnych služieb, pretože aj v prípade ich nekvalitného poskytnutia nie je možné samotnú výšku tarifnej odmeny meniť (z toho dôvodu ju znížiť). Ak je teda táto vyúčtovaná v súlade s príslušnými právnymi predpismi, je potrebné ju v uplatnenej výške aj priznať.

Z dôvodov vyššie uvedených preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 16. mája 2013

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová